

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

sammenligning med andre forslag og andre metoder er det billigste, idet man anvender de allerede nævnte etablerede systemer. Vi skal ikke afvise, at der er omkostninger forbundet med at gennemføre et sådant forslag. Regeringen har beregnet omkostningerne til omkring 60 mill. kr., og i disse omkostninger er inkluderet administration, etablering af et analyseinstitut og uddannelse af lønmodtagernes repræsentanter i aktieselskabsbestyrelserne. I sammenligning med de midler, der administreres, og den betydning, forslaget gennemførelse vil få, kan det vel ikke påstås at være en uoverskueligt stor økonomisk belastning.

Fra visse sider har man også kritiseret lovforslaget, fordi det åbner mulighed for den enkelte lønmodtager for efter en periode på 7 år at frigøre sin andel til personligt forbrug eller privat investering. Vi vil ikke afvise, at fondens magt og indflydelse vil blive større, hvis lønmodtagerne ikke får denne mulighed, men socialdemokratiet har den opfattelse, at et forslag om lønmodtagernes medejendomsret naturligt må indeholde en mulighed for den enkelte til på et eller andet tidspunkt at anvende sin andel efter sit personlige behov og sine personlige ønsker.

Vi har ikke ved genfremsættelsen af lovforslaget ønsket at afvise forhandlinger om eventuelle andre forslag. Vi har genfremsat det, fordi det efter vor opfattelse anviser den bedste metode til at gennemføre det første skridt på vej mod det økonomiske demokrati.

Vi er parat til at forhandle med alle folketingspartier om midlerne og vejene til indførelse af økonomisk demokrati, og vi vil i den udstrækning, som nye forslag og nye metoder ikke ændrer formålet, være meget forhandlingsvillige, men vi ønsker klart at fastslå, at formålet med regeringens og socialdemokratiets bestræbelser er at skabe en mere lige formuefordeling, at skabe en mere lige indkomstfordeling, at øge kapitaltilgangen til erhvervslivet, at udvikle næringsdemokratiet og at give alle lønmodtagere mulighed for at være med gennem en fond, der sikrer, at den enkelte også kan anvende sin andel efter eget ønske.

Disse mål står vi ved, og vi vil fastholde dem i det kommende udvalgsarbejde, men

midlerne og metoderne er vi parat til at forhandle om.

Simonsen: Når vi i dag for anden gang har regeringens forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret til første behandling, må det opfattes som intet mindre end en provokation over for folketinget. Den debat, vi havde om lovforslaget den 13. februar i år, viste jo klart, at regeringen ikke havde særlig megen tilslutning til sit lovforslag, og ikke desto mindre fremsætter man det uændret. Jeg havde nær sagt, at magen til stædighed skal man vist lede længe efter hos en regering. Det hjælper i den forbindelse ikke så meget, at arbejdsministeren i sin fremsættelse taler om fordomsfri forhandling. LOs formand, Thomas Nielsen, har jo klart sagt, at LO kræver mere end pindemadder, og statsministeren har sagt, at han foretrækker valg fremfor et udvandet ØD. Valg på denne sag kan vi i og for sig kun opfordre statsministeren til at tage.

Da vi i vinter havde første behandling af lovforslaget, havde vi kort forinden fået resultatet af en opinionsundersøgelse, som også hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) var inde på for et øjeblik siden. Som regeringen måske vil huske, var denne opinionsundersøgelse ikke særlig gunstig med hensyn til regeringens tanker. Nu vel, man havde ingen mulighed for sammenligninger, og jeg husker, at arbejdsministeren under den sidste debat ligesom så hen til, at der kom flere undersøgelser, for det skulle nok vise sig, at disse undersøgelser havde bedre resultater.

Disse flere undersøgelser står vi med i dag. Den 8. oktober i år offentliggjorde Berlingske Tidende en ny undersøgelse, så nu kan vi begynde at foretage den sammenligning, som arbejdsministeren ønskede, sidste gang vi diskuterede sagen.

Hvis jeg bare skal tage et enkelt eksempel, så viser det sig i denne undersøgelse, at der nu i befolkningen er 55 pct. modstandere af tanken om den centrale fond. I slutningen af 1972 var der da trods alt kun 40, og det vil altså sige, at der er sket en vældig udvikling; det er ikke lykkedes regeringen — jeg havde nær sagt tværtimod — at ændre befolkningens indstilling til dette fundamentale punkt.

Giver disse resultater — og jeg tænker her ikke alene på undersøgelsen, men også på